

Csepü Palkó

Egyik Általam Nagyra Becsült Ismerősöm kérdezte meg tőlem legutóbb, hogy sértésnek venném' é ha Palkónak hívna.

Sekélyes irodalomtudásom, és a késő délután fáradt hangulat nem engedte meg, hogy visszakérdezzek ezen megszólítás eredetére és okára, de a rövid igen válasz után csak furdalt a kíváncsiság. Most akkor engem elküldtek, vagy meghívtak?

Némi vajúrást követően mégiscsak rákérdeztem, árulná már el, hogy melyik Palkóra gondol.

„Melyikre, hát a Csepü Palkóra”, vetette oda az Általam Nagyra Becsült Ismerős.

Ereztem, hogy a probléma ilyen akadémikus szintű kifejtése után az én bölcsességem már csak a hallgatás lehet. De mivel a helyszín nem annyira egy irodalmi kávéház, mint inkább egy általam ismerősebb vendéglátó ipari alegység nem kevés jellegét hordozta magán, megengedhetőnek éreztem a téma további feszegetését. Nem kímélvén hát a hely légtéchnikai adottságait, újra csak szólásra tátottam a lepénylesőmet.

„Hát oszt ezen fent nevezett személy, honnan lett oly híres, hogy egy napon kíván említeni véle.”

No életem során sok hibát követtem el, de ezen kérdés felkerült a nem rövid toplistámra. Kímélvén olvasóim türelmét, itt most nem ecsetelném hosszasan az Általam Nagyra Becsült Ismerősöm arcára kiülő lenéző félmosolyt, szorítkozok inkább csak a válasz tényszerű közlésére.

„Ó te Félművelt Műszaki Analfabéta, hát még ezt sem tudod.”

Mi tagadás nem tudtam, de hála a jótevőmnek, az Irodalmi Kávéháznak Nem Mondható Vendéglátó Ipari Alegység szeszekkel túlpörgetett hangulata gyorsan elfújta a nemes gondolatokat.

Imígyen hát' szegény Félművelt Műszaki Analfabéta Csepü Palkónak nem maradt más lehetősége, mint az internet böngészése, mely információs lehetőségnek csak jelzés értékű említése is tovább rontotta az addig sem kiemelkedő ázsiómat, az Általam Nagyra Becsült Ismerősöm lehengerlő intelligenciája előtt.

Miért meséltem el ezt a történetet?

Mert ezen diskurzus megerősítette bennem az eddig csak felsejlő érzést, hogy a bölcsészek tudása az egyetlen üdvözítő, a semmivel össze nem mérhető „izé”, ami nélkül „kultúr környezetben” még egy pint sört sem szabad meginni.

Mindezek után szegény Félművelt Műszaki Analfabéta Csepü Palkónak nem maradt más lehetősége, mint küszöb alatt elballagni. Tudomásul venni, hogy az általam preferált témák, mint a világegyetemet felépítő négy kölcsönhatás problematikái, vagy a V. A. Abarcumján „A kozmológia története” című méltatlanul elfeledett, alig 435 oldalas könyve, vagy esetleg a faunát és flórát mélyen átható mimikri, nem tartozik az intelligens emberek témáihoz.

U. I.

A félreértések elkerülése végett, az Általam Nagyra Becsült Ismerősöm és annak 3 fős asztaltársasága együttesen nem csak 5 diplomát, de egy Vágó Istvánhoz is benevezhető IQ számlált.